

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:23
מוצאי שב"ק.....8:52
שיעורים כסדרן
נ"ד.....שמואל-א' כ"ו-כ"ז
בבלי.....מנחות ט"ו
ירושלמי.....ברכות כ"ב
תוספתא.....עדות פרק א'
רמב"ם.....נדרים י"ב

שעה 7, גליון 48 (350)

פרשת תצא, י"ד אלול, שעת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק א' ב'

מוהרא"ש דערציילט

עולם התורה

דער רבי זאגט אז עס איז דא אמאל אז ווען א מענטש שטארבט ווייסט ער נאכנישט אז ער איז געשטארבן, און מען טוט א טובה פאר א מענטש וואס איז געשטארבן, ווען מען זאגט אים אז ער איז געשטארבן. דאס ווערט אנגערופן "עולם התורה", אז א מענטש וואס איז שוין געשטארבן מיינט אז ער לעבט נאך.
דער רבי האט געזאגט אן עצה אויף דעם אז מען זאל זיין ביי אים דריי צייטן אין יאר, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, און אויף אז מען זאל שווערן אז גלייך נאכ'ן שטארבן וועט מען גיין צום רבי'ן, און אויב א מענטש וועט דאס טון וועט ער נישט האבן דעם פראבלעם פון עולם התורה.
דער רבי האט דערציילט א מעשה אז עס איז

פרשת השבוע

בי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושביית שביו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי רבי נתן ברענגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) אז איינער האט געפרעגט דעם רבי'ן: "ווי אזוי ארבעט די בחירה?" האט אים דער רבי געזאגט: "עס ארבעט זייער פשוט. אויב דו ווילסט, מוסמו; און אויב דו ווילסט נישט, מוסמו נישט..." זאגט רבי נתן אז דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו וויסן, ווייל עס זענען דא מענטשן וואס זיי זענען שוין אזוי שטארק צוגעוואוינט צו זייערע שלעכטע זאכן, צו זייערע שלעכטע מדות, אז זיי רעדן זיך און זיי האבן שוין נישט קיין בחירה אויף דעם, זיי קענען זיך שוין נישט צוריק האלפן. דאס איז אבער נישט אמת, ווייל א מענטש האט שטענדיג א בחירה, אז ער וויל מוט ער, און אז ער וויל נישט מוט ער נישט.

דאס איז פשוט אין פסוק. בי תצא, גלייך ווען א מענטש קומט ארום אויף דער וועלט, למלחמה על איביך, דארף ער שוין פירן א מלחמה מיט זיין פיניט וואס דאס איז דער יצר הרע, וואס וויל אים מאכן טון עבירות. אבער מען דארף געדענקן אז, ונתנו ה' אלקיך בידך, דער אייבערשטער האט אים איבערגעגעבן אין די ידע הענט, אויב דו ווילסט קענסט זיך שטארקן אויף אים און אים נישט פאלגן. און נישט נאר דאס, נאר ושביית שביו, דו קענסט נאך צוריק ברענגן נאך מענטשן צום אייבערשטן, און זיי ארום רייסן פון די הענט פון יצר הרע.

וואויל איז דער מענטש וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל זיך קענען שטארקן אויף זיין יצר הרע, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(זאת התורה תצא ב')

בי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושביית שביו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ז) אז ווער עס געבט צדקה וועט נישט טון קיין עבירות, ווייל די גמרא זאגט (שבט קמ"א): "ווער עס האט רחמנות אויף מענטשן האט מען רחמנות אויף אים אין הימל", און נאך זאגט די גמרא (ברכות ל"ג): "אויף א שומע פאר מען נישט רחמנות האבן", קומט אים אז ווען א מענטש געבט צדקה מוז אים דער אייבערשטער געבן שכל ווייל נאר אזוי קען מען רחמנות האבן אויף אים פון הימל, און אז ער האט שוין שכל וועט ער נישט טון עבירות, ווייל א מענטש מוט נאר אן עבירה ווען ער ווערט מושגע (סו"ה ג').

דאס איז פשוט אין פסוק. בי תצא, גלייך ווען א מענטש קומט ארום אויף דער וועלט, למלחמה על איביך, דארף ער שוין פירן א מלחמה מיט זיין פיניט וואס דאס איז דער יצר הרע, וואס וויל אים מאכן טון עבירות. ונתנו ה' אלקיך, און אויב דו ווילסט אז דער אייבערשטער זאל אים איבערגעגעבן פאר דיר אז דו זאלסט זיך קענען שטארקן אויף אים. בידך, זאלסטו געבן צדקה מיט די האנט, און דורך דעם וועסטו געראטעוועט ווערן פון אים, און דו וועסט נישט טון קיין עבירות. און נישט נאר דאס, נאר ושביית שביו, דו קענסט נאך צוריק ברענגן נאך מענטשן צום אייבערשטן, און זיי ארום רייסן פון די הענט פון יצר הרע.

וואויל איז דעם מענטש וואס געבט צדקה, וועט ער געראטעוועט ווערן פונעם שלעכטן יצר הרע.

(זאת התורה תצא ב')

א גוט ווארט

דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה זאגט (ליקוטי הבלות, ראש חודש, חלק ה, אות כט): "תורה ווערט אנגערופן רחל, און תפילה ווערט אנגערופן לאה; ער טייטשט אויס מיט דעם דער פסוק (בראשית כט, יח): "ויאהב יעקב את רחל, א איד האט ליב צו לערנען תורה ווייל מען זעט דאס שיינקייט פון תורה; ווען מען ענדקט לערנען א מסכתא זעט מען וואס מען האט אויפגעטון, מען קען דאס אנכאפן וכו', אבער ביי לאה שטייט (בראשית כט, יח): "ועיני לאה רכות", לאה'ס שיינקייט זעט מען נישט אן; קיינער ווייסט נישט וואס פאסירט מיט די תפלות וואס מען בעט דעם אייבערשטער, וואו די תפילות גייען וכו', ווייל תפילה איז א פאהאלטענע זאך, אזוי ווי עס שטייט (דברים כט, כח): "הנסתרת ליה אלהיני", דאס איז די ראשי תיבות לאה; תפילה איז פארהוילן פון אלעמען, נאר דער אייבערשטער זעט די תפילות וואס מיר דאווענען, דעריבער כאפן זיך מענטשן שטערקער צו צו לערנען ווי צו דאווענען און מען איז מזלול אין תפילה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים יב, ט): "כפרים זלת לבני אדם", און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ג'): "אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלין בהם", ווי רש"י זאגט מיינט דאס תפילה; תפילה איז פון די זאכן וואס איז די העכסטע זאך אויף דער וועלט אבער מענטשן זענען אין דעם זייער מזלול. אבער א מענטש וואס לעבט מיט אמונה, ער גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים, דעמאלט וועט ער זיכער בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס ער דארף, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן סג): "ובאמת, אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, שמולא כל הארץ כבודו, והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפילה, ושומע התפילה, ובאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו", ווען א מענטש וואלט ווען געוואוסט ביי זיך קלאר אז דער אייבערשטער שטייט נעבן אים בשעת ער דאווענט און ער הערט צו יעדעס ווארט וואס ער בעט, וואלט דער מענטש געדאווענט אזוי ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט מכוון געווען יעדע איינציגע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס ארום.

(עצמו אמונה, פי במדבר תשי"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך האבן געלט, אז מיין טאטע האט גארנישט מיר צו געבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, און מיין טאטע האט נישט קיין פרנסה, ער האט אסאך חובות. אסאך מאל דארף איך עפעס קויפן אבער איך האב נישט פון וועמען צו בעטן געלט, ווייל מיין טאטע האט באמת מיר נישט צו געבן, און איך האב זיכער נישט. זאל איך אפער גיין נאך צדקה? אדער זאל איך גיין ארבעטן?

תשובה:

תשובה:

בעזרת ה' והרבך

יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד יעקב גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בלייב אין ישיבה לערנען תורה. דו וועסט נאך גענוג ארבעטן אין לעבן; נאך אביסל וועסטו חתונה האבן און דו וועסט דארפן ברענגען פרנסה פאר דיין משפחה, דעמאלט וועסטו יוצא זיין דעם (פראש"ג, ט'): "בזעת אפיק תאכל לחם"; דעריבער זאלסטו בלייבן לערנען די הייליגע תורה וועט דער אייבערשטער דיר העלפן אז דו וועסט טרעפן א גוטע שידוך בקרוב.

אין שלחן ערוך הלכות צדקה ווערט געפסקנט (יורה דעה, סימן רט), אז ווער עס האט נישט קיין געלט מעג גיין נאך געלט; דעריבער אז דיין טאטע האט נישט קיין פרנסה, ער זינקט אין חובות און דו האסט נישט פון וועם צו בעטן געלט ווען דו דארפט קויפן מלבושים וכדומה - מעגסטו גיין נאך געלט; אבער גיי נישט נאך געלט נאר פאר וואס דו דארפט. גיי נאך געלט פאר דיניע עלטערן; עס נישט דא קיין גרעסערע מצוה ווי דאס אז א קינד העלפט זיינע עלטערן. ביי אונז אין ישיבה איז דאס איינגעפירט ביי אלע בחורים, זיי גייען נאך געלט יעדע נאכט ביי הייזער און ביי חתונות; אביסל ברענגען זיי פאר די ישיבה און די איבעריגע געלט געבן זיי פאר די עלטערן, זיי צאלן אויס די באלאנס אין גראסערי, און ביי די פיש און פלייש געשעפט; זיי דערשמעקן אין שטוב וואו מען דארף געלט און פארנוואס מען דארף געלט און שטעלן דאס צוזאם שטילערהייט.

עס איז נישט דא קיין גרעסערע מצוה ווי העלפן די עלטערן זיי זאלן קענען לעבן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסא דבי אליהו דבה, פרשה כו): "כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם", דער אייבערשטער זאגט: די גאנצע וועלט איז מיין - איך האב עס באשאפן און איך בעט פון עינק נאר איין זאך "איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן"; דעריבער זאלסטו בלייבן אין ישיבה לערנען פליסיג. מיט דעם וועסטו מאכן א נחת רוח פאר דיניע עלטערן און בינאכט זאלסטו העלפן

אמאל געווען א רב וואס איז געווען א גוטער פריינד מיט א איד פון זיין שטאט, און זיי האבן זיך אפגעשמועסט אז ווער פון זיי עס וועט שטארבן פריער וועט קומען דערצייילן פארן צווייטן אין חלום וואס עס איז געווען מיט אים אויבן. למעשה איז דער רב געשטארבן קודם, און דער איד האט געווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום אבער דער רב איז נישט געקומען.

עס איז דורך געגאנגען צען יאר און דער איד האט שוין געדארפט שטארבן האט ער דערצייילט די מעשה פאר זיין זון, אבער דער רב איז אויך נישט געקומען צום זון, נאכדעם איז דורך געגאנגען נאך צען יאר, און דער זון האט שוין אויך געדארפט שטארבן האט ער דאס דערצייילט פאר זיין זון, און אכט יאר שפעטער איז דער רב געקומען צו דעם אייניקל צו דערצייילן וואס מיט אים איז געשען.

ער האט דערצייילט אז ווען ער איז געשטארבן און מען האט אים באגראבן און אריינגעלייגט אין קבר, האט ער געמיינט אז ער לעבט נאך און ער איז נאך געזונט און שטארק, ער האט זיך גערענט פאר וואס מען נעמט א געזונטען מענטש און מען לייגט אים אריין אין קבר, ער האט געטראכט אז ער גייט פרויברן ארויסצוקריכן פון קבר, און עס האט זיך אים געדאכט אז ער קריכט טאקע ארויס פון קבר, אבער ער האט זיך געשעמט אריינצוגיין אין שטאט ווייל ער האט אנגעהאט "תכריכים", האט ער געטראכט אז ער וועט ווארטן ביז בינאכט און דעמאלט וועט ער אריינגיין אין שטאט, ער האט דערקענט פון דערווייטנס זיין שטאט מיט די הייזער און אויך זיין הויז, ער האט אבער געטראכט אז זיין משפחה וועט זיך דערשרעקן ווען זיי וועלן אים זען.

אויב ווישן האט זיך אים געדאכט ווי ער זעט א מענטש וואס פארקויפט וועט און יענער האט אויך געהאט רבישע וועט, האט ער געזאגט פאר יענעם אז ער זאל זיך טוישן מיט אים, ער וועט אים געבן זיינע תכריכים און יענער זאל אים געבן פאר דעם געהעריגע וועט, און יענער האט מסכים געווען און אים געגעבן גוטע וועט און אזוי איז ער אריין אין שטאט, ער האט אבער געזען אז דאס איז נישט זיין שטאט, ער האט געטראכט אז ער האט אריין געבלאנטשעט אין אן אנדערע שטאט, און ער האט זיך ארום געדרייט אין שטאט.

ווען עס איז געווארן נאכט, אין אלע הייזער איז שוין געווארן טונקל, האט ער געזען אז איין הויז איז נאך געבליבן ליכטיג, איז ער אריינגעגאנגען אין יענעם הויז האט ער געזען אז מען קען דארט עסן, ער איז געווען זייער הונגעריג, האט ער געפרעגט צו מען קען אים געבן צו עסן, האט מען אים געזאגט אז נאר אויב ער האט געלט וועט מען אים געבן צו עסן, מען דארף באצאלן פאר'ן עסן, ער האט דאך אבער נישט געהאט קיין געלט אז ער ארויסגעגאנגען הונגעריג.

אויב ווישן איז שוין געווארן טאג, עס איז געווען דעמאלט די קורצע זומער נעכט, האט ער געזען ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, האט ער זיי געזאגט אז ער איז א רב און ער קען זיין מאכן א דין תורה אדער א פשרה, האבן זיי מסכים געווען און ער האט זיי געפסקנט אן אמת'ן דין תורה, און איינער פון זיי האט אים באצאלט צוויי גילדן, איז ער צוריקגעגאנגען צו קויפן עסן און מען האט אים צוגעגרייט א גלעזל ברוינפן. אבער נאך איידער ער האט עספייסט אנצוהויבן טרינקט, זענען געקומען צוויי מענטשן צו אים און אים געזאגט אז זיי קומען פון בית דין אז ער מוז שוין קומען מיט זיי צום בית דין, האט ער געזאגט אז ער וויל קודם עפעס עסן ווייל ער איז זייער הונגעריג, זיי האבן אים נישט געלאזט, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן נישט קיין צייט און ער מוז שוין קומען מיט זיי און ער האט געמוזט גיין מיט זיי.

ווען ער איז אנגעקומען צום בית דין, האבן זיי זיך זייער גערענט אויף אים פאר וואס ער - וואס איז א פרעמדער מענטש - איז אהער געקומען און ער פסק'נט דין תורות, זיי האבן אים געזאגט: "אונז ווארטן שוין אזוי לאנג אז מען זאל קומען צו אונז אז אונז זאלן פסק'נען אן אמת'ע דין תורה און יעצט ביזטו געקומען דא פסק'נען אן אמת'ע דין תורה?" האט דער בית דין געהייסן אז מען זאל זוכן ביי אים אויב ער האט גענומען שוחד, האט מען געזוכט און מען האט געטראפן די צוויי גילדן, האט דער בית דין געפסקנט אז מען זאל אים אויסטוהן זיינע וועט און אים ארויס שטופן פון דארט און מען האט אזוי געטון. דער רב איז ארויס זייער ברוגז און פארשעמט, ער האט געטראכט אז עס וואלט זיך שוין געדרש געלויבט פאר אים צוריקצוגיין אין קבר אבער ער האט שוין נישט געהאט קיין תכריכים.

אויב ווישן האבן די מלאכים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע מצות אנגעהויבן טענה'ען אז מען זאל אים שוין אפלאזן און מען האט אים טאקע געוואלט אפלאזן אבער ער האט קודם געדארפט אויספירן וואס ער האט צוגעזאגט צו קומען אין חלום צו דעם איד און אים דערצייילן וואס מיט אים איז געווען, און דערפאר איז ער געקומען דערצייילן פאר דעם אייניקל פון דעם איד די גאנצע מעשה, און דאס איז געווען אכט און צוואנציג יאר שפעטער.

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה האט ער געזאגט: "אבער ווער עס וועט זיין ביי מיר די דריי צייטן אין יאר ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבעות, וועט נישט באקומען די עונש פון "עולם התהור".

מוהרא"ש זאגט אז היינט מיינט דאס אז מען זאל פארן ראש השנה אויף אומאן צום רבי'ן אזוי ווי ער האט געהייסן, און שבת חנוכה און שבעות זאל מען דאווענען צוזאמען מיט ברסלב'ע חסידים און מיט דעם וועט מען געראטעוועט ווערן פון "עולם התהור". מוהרא"ש איז מסביר פאר וואס מען דארף גיין צום רבי'ן דוקא אין די צייטן, ווייל ראש השנה וועקט דער רבי אויף פון שלאף אז מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און שבעות באקומט מען פון רבי'ן דעם סדר דרך הלימוד ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה, און חנוכה לערנט דער רבי אויס צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז.

דערפאר ווען א מענטש וועט האבן די זאכן, ער וועט רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט ווען עס וועט קומען די לעצטע טאג וועט ער לאכן פון יעדן, אלע טירן וועלן פאר אים זיין אפן און ער וועט גלייך אריינגיין אין גן עדן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך טובות)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (ד)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי ווערט געבויירן.

בב

זיין מאמע, די צדיקת מרת פיגא, האט זייער געהיטן אויף אים, זי פלעגט אים פסדן מיטגומען מיט זיין פעטל צום ציין הקדוש פון איר זיידע דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע. זי פלעגט ארויפלייגן זיין פעטל אויפ'ן ציין בשעת זי האט דאך מתפלל געווען, זי האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן דאךט אויף די העלטה פונעם קינד.

דער רבי האט איר זייער מפיר טובה געווען אויף דעם זיין גאנץ לעבן, ער האט געהייסן אז ווען מ'דערמאנט זיין נאמען לזכות, זאל מען אים רופן אויף זיין מאמע'ס נאמען, רבינו נחמן בן פיגא, נישט ווי געווענליך וואס מ'רופט א נפטר אויף זיין טאטע'ס נאמען.

כג

אין אזא אטמאספער האט זיך אנגעהויבן דאס הייליג לעבן פון רבי'ן, ער האט געהערט און געזען בלויז קדושה און טהרה פון אלע זייטן, פון איין זייט זיין טאטע'ס דביקות צום אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט זיין מאמע מיט ארבע תפלות און בקשות, און מיט איר גיין אסאך צום ציין פון איר זיידע דער בעל שם טוב ז"ע.

כד

אין זענע צייט פלעגן די תלמידים פון הייליגן בעל שם טוב ז"ע, און די תלמידים פון הייליגן מגיד ז"ע, קומען אסאך קיין מעזיבויש זיך משמחים צו זיין אויפ'ן ציין הקדוש פון בעל שם טוב ז"ע. זיי פלעגן געווענליך איינשטיין אין היז פונעם בעל שם טוב ז"ע, וואס האט דעמאלט פאלאנגט פאר רבי שמחה ז"ל און זיין ווייב מרת פיגא ע"ה.

כה

אזוי ווי דער סדר פון צדיקים, ספעציעל אזעלקע גרויסע און הייליגע צדיקים, תלמידים פון בעל שם טוב ז"ע און דער מגיד ז"ע, פלעגן זיי רעדן נאר דברי תורה און ערצילונגען פון זייער הייליגער רבי. און דער רבי פלעגט אלץ שטיין דאךט ביים טיש און אויסהערן וואס זיי רעדן און דערצילן. זיי האבן נישט אין אכט גענומען ווי דאס קליין קינד שטייט נעבן זיי און שלינגט מיט דאךט געדעס ווארט וואס קומט ארויס פון זייער מויל. דער רבי איז נאך געווען זייער קליין דעמאלט, א דריי פיר יעריג קינד, קיינער האט נישט געלייגט קיין געוויכט אויפ'ן קינד וואס שטייט דאךט אין די זייט, אבער דער רבי האט זיך גאט זייער שטארק צוגעהערט צו די הייליגע ווערטער וואס זענען אריינגעקרייט געווארן אין זיין הערצעלע, ער האט באקומען גרויס חשק אויף אויסצואנוואקסן א גרויסער צדיק אזוי ווי זיי, ער האט געוואלט נאכגיין אין זייערע הייליגע וועגן.

[איינמאל האבן זיך צוזאמגענומען עטליכע צדיקים, וואס זענען דאךט איינגעשטאנען, צו פארן אינאיינעם צום הייליגן תולדות יעקב יוסף ז"ע. דער רבי, וואס איז דעמאלט אלט געווען אומגעפער פיר פינף יאר, האט אויך געוואלט מיטפארן מיט זיי, ער האט זיך געבעטן פיי זיי אים מיטגענומען, אזוי ווי אבער ער איז נאך געווען אזוי קליין האבן זיי אים נישט געוואלט מיטגומען, ווער וועט דען אכטונג געבן דאךט אויף אים? ווען דער רבי האט געזען אז מ'ווייל אים נישט נעמען, האט ער זיך אריינגעשטעלט צווישן די רעדער פון נואגן און זיי נישט געלאזט פארן נאר אויב זיי געמען אים מיט. דאךט האט זיך אויך געפינען דער צדיק רבי חיים קראסנער ז"ע, און ווען ער האט געזען דעם רבי'נס גרויסע עקשנות מיטצוקומען, האט ער אים אנגעכאפט ביי די האנט און ארויפגעשליפט אויפ'ן נואגן, און זיך אונטערגענומען אכטונג צו געבן אויף אים, און אזוי איז דער רבי טאקע מיטגעפארן.

דער רבי האט אים זייער מפיר טובה געווען זיין גאנץ לעבן אויף דעם וואס ער האט אים מיטגענומען, תייל נאר דורך אים האט ער זוכה געווען איין מאל צו זען דעם הייליגן תולדות יעקב יוסף ז"ע.]

.....

המשך פון דף ד

גוטע מידות, אויף וואס יעדער קען מעיד זיין, נוצט ער אויס די איברגע צייט צוזוגעלייגן א האנט ווען ס'פעלט נאר אויס, צוגעשטעלן די מסיבות פון די מוסדות, ועל כולם העלפת ער זייער אסאך דעם ראש ישיבה שליט"א מיט זיין עסקנות צו קענען דעקן די הוצאות פון די רענט פאר די בניני המוסדות. זאל דער איבערשטער העלפן אז די געוואלדיגע זכותים זאלן אים באגלייטן אלעמאל, ער זאל האבן א גליקליך לעבן, עס זאל אים קיינמאל אגאנטיש פעלן אין לעבן, עס זאל זיין א קשר של קימא, געזונט פרוסה מיט נחת מיט דורות ישרים ומבורכים. שמוח תשמח רעים האהובים!

רוב בעטן פונעם צווייטן שטאק אין אומאן שוין ארויסגעדינגען

אין די יעצטיגע טעג לייגט מען אריין גרויסע כחות צו ענדיגן דעם בנין על צד היותר טוב. מען איילט זיך זייער צו ענדיגן די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן. מען לייגט ווייטער טיילס, עס ווערט ווייטער געצויגן די עלעקטריק, די פלאמבינג. ארום דעם בנין ווערט יעצט אינסטאלירט הויך קוואליטעט וואסער, און דער סווער סיסטעם, וואס וועט בעו"ה זיין גענוג פאר הונדערטער באנוצער אויף איינמאל, אויך אין ערב אדער מוצאי ז'ט ווען די שווערס ווערן באנוצט צום מאקסימום, וועלן די וואסער, סווער און הייצונג סיסטעמען קענען בעו"ה דערהייבן דעם גרויסן געברויך.

ווי שוין געמאלדן פריער, זענען שוין אלע בעטן פונעם ערשטן שטאק שלאף צימערן אינגאנצן אויסגעגאנגען. און מען האט דאן תיכף צוגעטרעטן צו צובויען און פארענדיגן נאך א שטאק נאך אויף היי יאר בעו"ה. און במשך די לעצטע צוויי וואכן זענען שוין אויך די בעטן פונעם צווייטן שטאק, כמעט אנגעפילט געווארן.

דערפאר דער וואס וויל נאך איינשטיין דעם ראש השנה הבעל"ט אינעם נייעם הערליכע בנין אינאיינעם מיטן ראש ישיבה, דארף זיך זייער צוהילן ארויסצוגעמען א בעט, ווייל ווי געזאגט זענען שוין רוב רובם פון די צימערן אנגעפילט. צו באשטעלן קען מען רופן 0412-452-347 וכל הקודם וכו.

דער הערליכער בנין געפונט זיך אין א באשיידענע ווינקל פון אומאן, אפגעשיידט פון די רוישיגע גאסן, אויף נומער 28 פון די בילאצערקאוסקע גאס, אין אוקרייניש זאגט מען עס "וואָלציאָ בילאָצערקאָוסקע" [Вулиця Білоцерківська] און עס איז צום האפן אז דאס וועט זיין א גרויסער הילף פאר אנשי שלומינו ביים וויילן אין די טעג פון ראש השנה ביים הייליגן רבינוס ציין. **הנה זה עומד אחר כתלנו!**

>>>>>

דיינע עלטערן וויפיל דו קענסט.

אז דו גייסט צוזאמשטעלן געלט פאר דיניע עלטערן

זאלסטו אכטונג געבן עס זאל זיין בדרך כבוד, ווייל עס

איז גארנישט ווערד אז א קינד האלט אויס זיינע עלטערן

און ער רעדט צו זיי מיט חוצפה. חקמינו זכרונם לברכה

זאגן (ירושלמי פאה פרא א, הלכה א): "יש שהיא מאכיל את

אביה פטומות, יורש גיהנום", עס איז דא אמאל א קינד

וואס האלט אויס זיין טאטע, ער ברענגט אים צו עסן

געשטאפטע גענז, מיט דעם אלעם וועט ער גיין אין

גיהנום, "ויש שהיא מטחינו ברחיים, יורש גן עדן",

וידעראום איז דא אמאל א קינד וואס מאכט זיין טאטע

טון שווערע ארבעט און אין דעם זכות וועט ער האבן גן

עדן; ווי אזוי קען זיין א מענטש וואס געבט זיין טאטע

צו עסן די בעסטע עסן זאל גיין אין גיהנום? ברענגט די

גמרא אראפ א מעשה, עס איז געווען א מעשה באחד

שהיה מאכיל לאביו פרנגולים פטומים, עס איז געווען

אייער וואס האט אויסגעהאלטן זיין טאטע, דער טאטע

איז שוין געווען אלט, ער האט נישט געקענט ארבעטן

און דער זון פלעגט אים ברענגען יעדן טאג געשטאפטע

גענז, "פעם אחת אמר לו אביו: בני, הללו מינו לך?"

אייין טאג פרעגט אים זיין טאטע: פון וואו האסטו

אזעלכע געשמאקע גענז? "אמר לו: זקן, זקן, אכל

ישתוק, שהפלבים אוכלים ושותקים", האט ער זיך

אנגערופן צום טאטן מיט געשפעט: אלטער טאטע, וואס

רעדסטו אזויפיל? שווייג און עס, אפילו הינט ווען זיי

עסן בילן זיי נישט, פרעג נישט קיין קשיית, עס און

שוין; "נמצא מאכיל את אביו פטומות, יורש גיהנום",

קומט אויס אז אין הכי נמי, ער געבט טאקע צו עסן דעם

טאטן, אבער ער וועט גיין ביים סוף אין גיהנום, ווייל ער

רעדט מיט חוצפה.

נאכדעם איז דא אייער וואס נעמט דעם טאטן צו

ארבעטן שווערע ארבעט און אין דעם זכות וועט ער גיין

אין גן עדן, ווי אזוי איז דאס שייך? דערצייילט די גמרא:

"מעשה באחד שהיה טוחן ברחיים", עס איז געווען

איינער וואס האט געארבעט שווער ביי א מיל, "שלא

המלך להביא טוחנים לעבודתו", איין טאג האט דעם

אידיס טאטע באקומען א באפעל פונעם קעניג ער זאל

קומען ארבעטן ביי אים אין פאלאץ, "אמר לו לאביו,

אבא, הכינס ויטחן תחתי ואני אלך לעבודת המלך", האט

דער זון געזאגט: טאטע, נעם איבער מיין ארבעט ביים

מיל און איך וועל גיין אגשטאט דיר ארבעטן ביים

קעניג, "אם יגיע לידי ביוון, אהבנה אני ולא אתה", אז

דו זאלסט נישט ווערן פארשעמט ביים קעניג, [אדער ווי

רש"י זאגט (פבלי קדישין לא): ואני אלף תחתיף לעבודת

המלך שאין לה קצבה], "נמצא מטחינו ברחיים, יורש

גן עדן", קומט אויס אז דער האט געמאכט זיין טאטע

ארבעטן שווער און ער באקומט שכר אויף דעם; דעט

מען פון דעם אז עס איז נישט גענוג צו העלפן א טאטע

בלויז מיט געלט, ווייל אויב מען רעדט מיט עזות וועט

מען באקומען א גרויסער עונש.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט בקרוב טרעפן

דיין זיווג און האבן פרנסה בשפע אז דו זאלסט שפענדיג

קענען העלפן דיינע עלטערן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

(גענומען פון ספר צתתו אמונה, פי שופטים תשע"ח)

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

א התונה אין בית המדרש

ווי געמאלדן די פאראנגענומענע וואך וועט דעם קומענדיגן מאנטאג פ' כי תבא פארקומען א"ה די התונה פון החתן יעקב הלל נ"ו בן מוה"ר זיאל פארקאש שליט"א, עב"ג בת מוה"ה מנחם גאלדשטיין הי"ו, אינעם בית המדרש פון די ישיבה אין וויליאמסבורג.

די נייעס איז בלויז שנעל צושפרייט געווארן ביים היימישן ציבור, אזוי ווי אין די לעצטע צייט הערשט א שטארקע אויפואכונג ביים עולם צו מאכן ביליגער די שמחות בכלל און די התונות בפרט, אידן בלוטיגן נעבעך אויס ווען עס קומט צו התונה מאכן די קינדער, אנשטאט דאס זאל זיין א פרייליכע צייט ווי עס וואלט ווען געדארפט צו זיין, קומט דאס לידער אן מיט אויפיל צער און עגמות נפש, פילע אידן דארפן זיך אנבארגן און ווערן בעלי חובות, בלויז דערפאר ווייל זיי ווילן חתונה מאכן א קינד. דעריבער איז די נייעס געווארן אויפגענומען אזוי שטארק פאזיטיוו זעענדיג אז ס'זענען דא מחותנים מיט'ן קאפ אויפ'ן פלאץ וואס מאכן חתונה די קינדער מיט א רואיגקייט, די חתונה נאכט קאסט זיי נישט קיין איין פרוטה, און אויך די ארומיגע קאסטן אויסצושטאפירן די נייע פאר פאלק קאסט פאר איין זייט בלויז א צירקע צען טויזנט דאלער.

כאטש וואס נישט יעדער קען דאס טאקע נאכמאכן גענוי אויף אזא שטארקן אופן, ברענגט דאס אבער א שטארקע התערורות כאטש צו פרובירן אויסצוגעבן ווי ווייניגער געלט אויף זאכן וואס ברענגען נישט קיין נוצן פאר קיינעם, נאר בלויז אביסל דמיונות פון כבוד ווען מ'דערט זיך איין א מענטשן קוקן דאס ארויף, און זיכער ווען עס קומט צו קלענערע שמחות, שבע ברכות'ן, בר מצוה'ס, וואכנאכט'ס, קידושים, און אזוי ווייטער, זעט זיך דאס גאר שטארק אן ווי פילע אידן האבן גענצליך געטוישט דעם צוגאנג דערצו, מ'קוקט שוין נישט אויפיל וואס יענער וועט זאגן און טראכטן, נאר מ'פרוברט צו טון וואס ס'איז ריכטיג צו טון, און פאקטיש ווערט דאס זייער שטארק ארויפגעקוקט ביי יעדן מיט אביסל שכל. פילע אידן זאגן אז ווען זיי גייען היינט צו טאגס צו א טייערע אויפרייסערישע שמחה שפירן זיי זייער אומבאקוועם צו דרוקן דעם האנט פונעם בעל שמחה, וואונטשנדיג מוזל טוב, וויסנדיג ווי שטארק עס דרוקט יענעם ביים הארץ; ווידער ביי א פשוטע שמחה קענען זיי זיך אמת'דיג מיטפרייען, וויסנדיג אז פאר'ן בעל שמחה איז אויך פרייליך אויפ'ן הארץ.

די זכותים פון העלפן אויפיל אידישע קינדער עפענען די אויגן בעת שמחה, וועט זיכער ביישטיין פאר די חתן כלה און די מחותנים, עס זאל זיין א קשר של קימא מיט דורות ישרים ומבורכים און אלעס גוטס. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה!

נאך א סיום הש"ס אין קעמפ

צום דריטן מאל דעם זומער איז פארגעקומען נאך א סיום הש"ס אין קעמפ, דעם פאראנגענומען פרייטאג צו נאכטס, ווען הרה"ח ר' יעקב משה אינדארסקי שליט"א האט זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ ש"ס צום זעקסטן מאל. אזוי ווי עס זאל זיין א סיום הש"ס די לעצטע פאר יאר צו לערנען יעדן טאג זיבן בלאט גמרא און אזוי ענדיגן יעדעס יאר גאנץ ש"ס, און ער קומט יעדעס יאר אין קעמפ צו מאכן דעם סיום. דער עולם איז זיך צוואנגעקומען נאך די סעודה אין שול צו די באטע, מען האט געזינגען די זמירות מיט נאך שיינע ניגונים לכבוד שב"ק און לכבוד די שמחה, און עס איז סערווירט געווען גוטע זאכן לכבוד דעם סיום.

דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט דברות קודש אזוי ווי יעדן פרייטאג צונאכטס אין קעמפ, הערליכע דברי חיזוק והתעוררות, ווי אויך האט ער גערעדט בשבחו פון ר' יעקב משה, וואס טראגן זיין פארנומענקייט, זייענדיג פאריאנט על המחיה ועל הכלכלה, איז ער זוכה אראפצוגינגן צייט צו לערנען אויפיל תורה, ווען ער האט זוכה געווען אין די לעצטע פינף יאר צו מאכן יעדעס יאר א סיום הש"ס, און דאס יאר האט ער צום זעקסטן מאל זוכה געווען צו ענדיגן ש"ס. און דאס איז מחייב אלע אינגעלייט וואס זענען פאריאנט און פארפלאגט און נעמען דאס פאר א תירוץ אז זיי האבן נישט קיין צייט צו לערנען, אבער ר' יעקב משה ווייזט אויף אז אויב מען מיינט עס אמת'דיג קען מען טרעפן גענוג צייט צו לערנען יעדן טאג אביסל תורה. טוב לי תורת פיך!

בחורים פרייען זיך ביי א חתונה פון א תלמיד הישיבה

דעם פאראנגענומען מאנטאג זענען די בחורים אריינגעפארן אין שטאט זיך מיטצופרייען ביי די שמחת החתונה פון החתן מוה"ה שבת מארקוס ב"ר יוסף הי"ו, עב"ג בת ר' פיוול גאטערער הי"ו, וואס איז פארגעקומען אין וויליאמסבורג. אזוי ווי ביי אלע חתונות פון ישיבה, איז די חתונה געווען גאר לעבעדיג און דערהויבן, די בחורים האבן געטאנצן פרייליך און משמח געווען אויף א הערליכן און אידעלען פארנעם. דער חתן שבת הי"ו איז גאר שטארק באליבט ביי יעדן ובפרט ביי די בחורים פון ישיבה, זייענדיג דער וואס העלפט אויפיל ארויס די ישיבה צו יעדע געלעגנהייט, אויסער זיין ערליכקייט, התמדת התורה, און המשך בד"ק

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישיעה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ממוני, ויונים הגונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; באסעס פון קיוב קיין אומאן און צוריק; און נאך

~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד **Plan it Rite** אלי קנאלל

718-506-4341 Travel the right way

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מוזל טוב פאר החתן מוה"ה שבת מארקוס הי"ו צו די שמחת החתונה עב"ג למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, געזונט פרנסה און נחת מיט דורות ישרים ומבורכים

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876